

Když červenožlutí kralovali

Název emise: Osobnosti - Josef Masopust

Den vydání: 9. února 2021

Hodnota: 19 Kč; kat. č. 1107 (ČP)

Rozměr známkového obrazu: 23 x 40 mm

Výtvarný návrh: Petr Minka

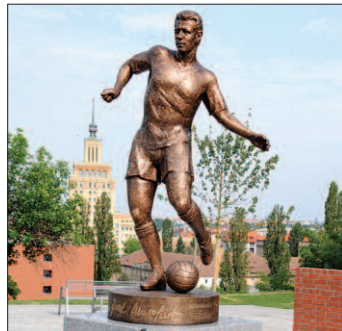
Druh tisku: plnobarevný OF

Papír: fl-an-OF; **Tisk:** Hradištko sro.

Tisková forma: 2x 50; **Náklad:** 500 tis.

FDC: digitální tisk

Tisk: Hradištko sro.; **Náklad:** 3.200

Můj tatínek byl důstojník, a tak jsme se s ním ve druhé polovině padesátých let několikrát stěhovali po různých místech Česka. Do Prahy jsme se vrátili počátkem 60. let, zrovna včas, abychom zažili nejslavnější údobí fotbalového klubu Dukla Praha, který tehdy vyhrál čtyři ligové tituly v řadě. O fotbal se v těch dobách zajímal snad každý, a v rodině vojáka jsme samozřejmě všichni fandili armádnímu klubu Dukla. Bydleli jsme kousek od jeho zbrusu nového stadionu na Julisce, kde byl i krytý bazén, kam jsem chodil plavat v rámci školních hodin tělocviku. Ve dnech ligových zápasů jsme slyšeli burácení diváků z tribun a s kluky si pak ve škole zasvěceně vyprávěli o výkonech domácích, hlavně tedy Pluskala a Masopusta. Když pak oba ve dvašedesátém zazářili na mistrovství světa v Chile, nebylo v Dejvicích větších hrdinů! Masopust ve finále v 15. minutě otevřel skóre skvělým gólem a vedli jsme jedna nula! Sice to vydrželo jen dvě minuty, ale byla to chvíle obrovského nadšení a celý národ to u rádia zvedlo ze židlí. Když pak o půl roku později Masopust získal senzační trofej – Zlatý míč pro nejlepšího fotbalistu Evropy –, byl slavný skoro jako Gagarin! Jeho mateřský klub Dukla byl tehdy pojmem i na druhém konci světa, čtyřikrát za sebou v USA získal Americký pohár (1961-64); počátek té jízdy skvěle zachytil Ota Pavel v knížce Dukla mezi mrakodrapy.

Te už Masopustovu rodnou vesničku Stržimice dávno pohltil povrchový hnědouhelný důl, rozlézájící se od Mostu do okolí. Rodina se šesti dětmi tu žila jen do konce války, pak se přestěhovali do nedalekého Mostu, což bylo jen o kousek dál, než by kamenem dohodil. Masopustův tatínek byl horník a taky nadšený amatérský fotbalista, a tak měl jistě radost, když se jeho nejstarší syn rychle dostal do zdejšího dorosteneckého mužstva. Nepobyl tu dlouho, jako čerstvě plnoletý už hrál ligu za Teplice a po dvou letech v rámci základní vojenské služby přešel do Dukly, kde pak zůstal patnáct let! Jak uvádějí jeho životopisci, jako levý záložník s klubem nastoupil ke 350 zápasům a osmkrát vyhrál ligový titul. Byl nominován do vybraných mužstev Evropy i světa, v tom evropském měl na rukávu dokonce pásku kapitána. Ve vrcholové kopané se udržel bezmála do čtyřicítky. Startoval přitom proti největším fotbalovým osobnostem, Santosu v Mexiku v devětapadesátém vstřelil dva góly a zastínil tak i nejslavnějšího hráče světa Pelého, který ho později

označil za jednoho z nejlepších fotbalistů historie. Není tedy divu, že Masopustovi na Julisce před devíti lety vztýčili sochu v životní velikosti!

Nyní, k 90. výročí narození, vychází na počest velikána naší fotbalové historie příležitostná známka. Vypadá jinak, než jsme byli u našich známek zvyklí, a já myslím, že je to dobře. Autorem výtvarného návrhu emise je grafik Petr Minka, který se před třemi lety blýskl návrhem emise Osobnosti – dr. F. Hamza. I tentokrát odvedl dobrou práci, Masopust je vyobrazen věrně, jak si jeho tvář pamatujeme z dob největší slávy. Předlohou byla fotografie, na níž je zachycen s trofejí Zlatý míč, v dresu FIFA, v němž jsme ho doma nevidali. Jako hráče mateřské Dukly jej autor zachytil v kresebné výzdobě obálky dne vydání, a je možná dobře, že přitom neskouzl k barvotiskové podobě, ale spokojil se s kresbou tužkou, což dobře odpovídá době, kdy obrázky v novinách byly černobílé. Razítko je jednoduché a sdělné – ve snadno pochopitelné zkratce zobrazuje letící fotbalový míč. Jako domicil je uveden Most, tedy nejbližší pošta u zaniklých Masopustových rodných Stržimic.

Nominální hodnota 19 Kč byla zvolena správně, díky ní se známka rozlétne na spoustě obyčejných psaní a potěší tak u nás mnoho milovníků nejoblíbenějšího sportu. Ti starší si nad ní zavzpomínají, mladším bude připomínkou dob, kdy naše národní mužstvo dosáhlo

největšího úspěchu v novodobé historii.

K červenožlutým dresům odkazujícím na slavné doby klubu za Masopustovy éry se Dukla před časem vrátila. Přejme jí tedy, aby radostný pokřik *Žlutý balet!* nad Juliskou zněl co nejčastěji!
FB

